

สำนักงานเลขานุการรัฐสภา	สำนักงานเลขานุการรัฐสภา
ปฏิบัติหน้าที่	ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ๐๙ ๒๕๖๓
เลขที่.....	วันที่.....
	เวลา..... ๑๔.๔๒ น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๖๓

สิงหาคม ๒๕๖๓

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาการดกฎิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษางลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาการดกฎิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกการและเหตุผล และบันทึกเคราะห์ สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่.....๗๙/๒๕๖๓

รับที่....๗๙/๙๑/๕๙

เวลา.....๑๖.๐๒.๖๔

ดำเนินการเบื้องต้น

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่....๗๙/๙๑/๕๙ รับที่....๗๙/๙๑/๕๙
เวลา.....๑๖.๐๒.๖๔ ลง....๗๙๘
สำนักงานฯ

สำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (สมโภช)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(0.003/D/s)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

เหตุผล

โดยที่มีการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นสมบัติล้ำค่าที่ได้มีการสร้างสรรค์ สั่งสม¹
ปลูกฝัง และสืบทอดในชุมชนจากคนรุ่นหนึ่งมาถึงคนอีกรุ่นหนึ่ง แต่ในปัจจุบันมีการดกภูมิปัญญา
ทางวัฒนธรรมดังกล่าว ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งภายในประเทศ
และต่างประเทศ บางครั้งมีการนำมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไปใช้ในทางที่บิดเบือน
หรือไม่เหมาะสมและอาจเป็นเหตุให้มีการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเหล่านั้นต้องเสื่อมสลายไป
อย่างน่าเสียดาย สมควรจัดให้มีการส่งเสริมและรักษาการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม²
ให้มีความสืบเนื่องและยั่งยืนสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาการดักกฎหมายทางวัฒนธรรม
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาการดักกฎหมายทางวัฒนธรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาการดักกฎหมายทางวัฒนธรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติ หรือทักษะ ทางวัฒนธรรมที่แสดงออกผ่านบุคคล เครื่องมือ หรือวัสดุ ซึ่งบุคคล กลุ่มบุคคล หรือชุมชน ยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการสืบทอดกันมาจาคนรุ่นหนึ่ง ไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มคนกลุ่มเดียวหรือหลายกลุ่ม ที่มีความรู้ มีการประพฤติปฏิบัติ สืบทอด หรือมีส่วนร่วมในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาการดักกฎหมายทางวัฒนธรรม

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ บุคคลภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ได้รับการส่งเสริมและรักษาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
- (๒) ศิลปะการแสดง
- (๓) แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล
- (๔) ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
- (๕) งานช่างฝีมือดั้งเดิม
- (๖) การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว
- (๗) ลักษณะอื่นๆตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาฯ บุคคลภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมศิลปากร ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร และประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนแปดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา ด้านศิลปะการแสดง ด้านแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล ด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม ด้านการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๓) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์

ข. ลักษณะต้องห้าม

- (๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำเนินการบริหารพรมการเมือง ที่ปรึกษาพรมการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรมการเมือง

(๓) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถูกเลิกจ้างจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

- (๔) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๓) มีภาระการดำเนินการตามมาตรา ๕ (๓) แต่ต้องได้รับแต่งตั้งอีกครั้ง แล้วจะได้รับแต่งตั้งอีกได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระนี้ หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๓) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อัญญิเติมตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๓) พ้นจากตำแหน่ง ก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้ และให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ได้รับแต่งตั้งแทนอัญญิเติมตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมกรทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตามวาระนี้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๓) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

(๕) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแกerrัฐมนตรีในการออกกฎหมาย ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาการดักภัยปัญญาทางวัฒนธรรมที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรม คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาการดักภัยปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาการดักภัยปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดเสนอ

(๓) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภัยปัญญาทางวัฒนธรรม

(๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การดำเนินงานของคณะกรรมการกลั่นกรองตามมาตรา ๒๑

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกรายการเบื้องต้นมรดกภัยปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภัยปัญญาทางวัฒนธรรม

(๖) พิจารณาและให้ความเห็นชอบการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๗) ออกพระบรมราชโองการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษา มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๘) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการส่งเสริมและรักษาฯ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเสนอ

(๙) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการส่งเสริมและรักษาฯ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๑๐) ประกาศเกียรติคุณเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน ที่ทำคุณประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาฯ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการทั้งหมดซึ่งจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงขึ้นขาด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองขึ้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะซึ่งประกอบด้วยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามลักษณะมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ตามมาตรา ๔ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นบัญชี มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแก่คณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการ กลั่นกรอง คณะกรรมการ หรือคณะทำงานโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาฯ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจการเครือข่ายทางวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสถาบันวัฒนธรรมศึกษา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร และประธานสภាភัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา ด้านศิลปะการแสดง ด้านแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล ด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม ด้านการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชนด้วย

ให้ปลัดกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร คนหนึ่งเป็นเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม คนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ ปลัดกรุงเทพมหานครอาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร อีกคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม ประจำจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสี่คน ได้แก่ วัฒนธรรมจังหวัด ผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๑ นายนองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประธาน สภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา ด้านศิลปะการแสดง ด้านแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล ด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม ด้านการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชนด้วย

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม ของกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด และแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี และอาจเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและรักษา ธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรมของประเทศไทยต่อคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการร่วมกับชุมชนเพื่อจัดทำรายการเบื้องต้นมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๓) พิจารณาและคัดเลือกมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจากรายการเบื้องต้น มารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อเสนอขึ้นบัญชีมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมต่อคณะกรรมการ

(๔) ประสานงานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน รวมทั้ง สมาคมทรัพยากรเพื่อการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม

(๕) เมยแพร ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมารดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรม

(๖) ส่งเสริมให้มีการสืบทอดมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๗ ให้นำทบถูญตามาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด โดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้กรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ ของคณะกรรมการ รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม ของประเทศไทยต่อคณะกรรมการ

(๒) เสนอแผนงานและโครงการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม ด้านเงินอุดหนุน ด้านวิชาการ ด้านการฝึกอบรม ด้านการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ด้านการอนุรักษ์และสืบทอด หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญา ทางวัฒนธรรมต่อคณะกรรมการ

(๓) เสนอมาตรการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม รวมทั้งแนวทาง ความร่วมมือระหว่างชุมชนที่มีธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมต่อคณะกรรมการ

(๔) รวบรวมและจัดทำรายการเบื้องต้นมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของประเทศไทย

(๕) ประกาศขึ้นบัญชีมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ผ่านการพิจารณา

ของคณะกรรมการ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ

(๗) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมารดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรม

(๘) ฝึกอบรมและศึกษาวิจัยเกี่ยวกับมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๙) ส่งเสริมให้มีการสืบทอดมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ใน การปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการ คณะกรรมการส่งเสริม และรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด คณะกรรมการกลั่นกรอง คณะกรรมการอนุกรรมการ คณะกรรมการ หรือกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำ ทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

มาตรา ๒๐ เมื่อคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม กรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้มารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรายการใดได้รับการขึ้นบัญชีมารดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรม ให้เสนอморดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรายการนั้นต่อกำรส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อเสนอ คณะกรรมการพิจารณา

มาตรา ๒๑ ในการพิจารณาขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรายการใดตามมาตรา ๒๐ ให้กรรมส่งเสริมวัฒนธรรมเสนอให้คณะกรรมการกลั่นกรองตามมาตรา ๑๒ พิจารณาให้ความเห็นทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม รายการนั้นของคณะกรรมการด้วย ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรายการใดเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และสมควรได้รับการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ให้อธิบดีประกาศการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ เมื่อปรากฏในภายหลังว่าการพิจารณาขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรายการใดเป็นไปโดยคลาดเคลื่อนหรือสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หรือมีข้อเท็จจริงปรากฏที่เปลี่ยนแปลงไป ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขหรือยกเลิกการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรายการนั้นได้

มาตรา ๒๔ ให้บรรตามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ประกาศขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไว้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ได้ขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.

คณะกรรมการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมฯ ได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่มีการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นสมบัติล้ำค่าที่ได้มีการสร้างสรรค์ สั่งสม ปลูกฝัง และสืบทอดในชุมชนจากคนรุ่นหนึ่งมายังคนอีกรุ่นหนึ่ง แต่ในปัจจุบันมีการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ดังกล่าว ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ บางครั้ง มีการนำมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ไปใช้ในทางที่บิดเบือนหรือไม่เหมาะสมและอาจเป็นเหตุให้มีการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเหล่านั้นต้องเสื่อมสูญไปอย่างน่าเสียดาย สมควรจัดให้มีการส่งเสริม และรักษาการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้มีความสืบเนื่องและยั่งยืนสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๒.๑ กำหนดบทนิยามคำว่า “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติ หรือทักษะ ทางวัฒนธรรมที่แสดงออกผ่านบุคคล เครื่องมือ หรือวัสดุ ซึ่งบุคคล กลุ่มบุคคล หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการสืบทอดกันมาจาคนรุ่นหนึ่ง ไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง และบทนิยามคำว่า “ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มคนกลุ่มเดียวหรือหลายกลุ่ม ที่มีความรู้ มีการประพฤติปฏิบัติ สืบทอด หรือมีส่วนร่วมในการดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ได้รับการส่งเสริมและรักษา ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๔)

- (๑) วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา
- (๒) ศิลปะการแสดง
- (๓) แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล
- (๔) ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล
- (๕) งานช่างฝีมือดั้งเดิม
- (๖) การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการแสดงต่อสู้ป้องกันตัว
- (๗) ลักษณะอื่นๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๓ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม

(๒.๓.๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสิบเอ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมศิลปากร ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร และประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนแปดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา ด้านศิลปการแสดง ด้านแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล ด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม ด้านการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปกรรมต่อสู้ป้องกันตัว หรือด้านอื่น ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๕)

(๒.๓.๒) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยต้องเป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ (ร่างมาตรา ๖ ร่างมาตรา ๗ ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

(๒.๓.๓) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๑๐)

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎหมายและดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนการส่งเสริม และรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรมที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรม คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรมประจำหวัดเสนอ

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำรายการเบื้องต้นมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรอง

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกรายการเบื้องต้นมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๖) พิจารณาและให้ความเห็นชอบการขึ้นบัญชีมารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษา มารดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๘) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการส่งเสริม และรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรมที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเสนอ

(๙) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิบาลทางวัฒนธรรม

(๑๐) ประกาศเกียรติคุณเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน ที่ทำคุณประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาฯลฯ ทางวัฒนธรรม

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒.๓.๔) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาฯลฯ ทางวัฒนธรรมแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองข้อเสนอแนะ ซึ่งประกอบด้วย ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เพื่อทำหน้าที่ พิจารณาให้ความเห็นทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณาข้อเสนอแนะ ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ของคณะกรรมการฯ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๔ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาฯลฯ ทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาฯลฯ ทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด

(๒.๔.๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาฯลฯ ทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ กรรมการ โดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจการเครือข่ายทางวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสถาบันวัฒนธรรมศึกษา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาศึกษาที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร และประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา ด้านศิลปการแสดง ด้านแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล ด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม ด้านการเล่น พื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปการแสดงต่อสู้ป้องกันตัว หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวนหกคน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชน ในเขตกรุงเทพมหานครด้วย โดยมีฝ่ายเลขานุการฯ ร่วมกันได้แก่ ข้าราชการในสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร เป็นเลขานุการ และข้าราชการในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร อีกคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๕)

(๒.๔.๒) คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาฯลฯ ทางวัฒนธรรม ประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๑ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมพื้นบ้าน และภาษา ด้านศิลปการแสดง ด้านแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล ด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม ด้านการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปการแสดงต่อสู้ป้องกันตัว หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชน ในเขตจังหวัดนั้น ๆ ด้วย โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๕)

(๒.๔.๓) คณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๑๖)

(๑) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญา ทางวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด และแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี และอาจเสนอแนะแนวทางการส่งเสริม รักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมของประเทศต่อคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการร่วมกับชุมชนเพื่อจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรม

(๓) พิจารณาและคัดเลือกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จากรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อเสนอขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ต่อคณะกรรมการ

(๔) ประสานงานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน รวมทั้งระดมทรัพยากรเพื่อการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๕) เมยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรม

(๖) ส่งเสริมให้มีการสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒.๔.๔) การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญา ทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม ประจำจังหวัด ให้นำบทบัญญัติเรื่องดังกล่าวของคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญา ทางวัฒนธรรมมาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๕ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

กำหนดให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ ของคณะกรรมการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการ ของคณะกรรมการฯ และให้มีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญา ทางวัฒนธรรมของประเทศไทย รวมรวมและจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ผ่านการพิจารณา ของคณะกรรมการฯ เสนอแผนงานและโครงการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อการส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เสนอมาตรการ ส่งเสริมและรักษาธรรมาภิปัญญาทางวัฒนธรรม รวมทั้งแนวทางความร่วมมือระหว่างชุมชนที่มี มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมต่อคณะกรรมการ เมยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ฝึกอบรมและศึกษาวิจัยเกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ส่งเสริม ให้มีการสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม รวมทั้งปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๖ การจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

การจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม กำหนดให้เป็นหน้าที่ ของคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดซึ่งต้องดำเนินการร่วมกับชุมชน โดยมีกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้ร่วบรวมและจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ของประเทศ (ร่างมาตรา ๑๖ (๒) และร่างมาตรา ๑๘ (๒))

๒.๗ การขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

การขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริม และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด กำหนดที่พิจารณาและคัดเลือกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จากรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อเสนอขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะต้องเสนอให้คณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาให้ความเห็น ทางวิชาการเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของคณะกรรมการฯ และเมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่ามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรายการใดเป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการฯ กำหนด และสมควรได้รับการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ให้อธิบดีประกาศการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้นในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๑๖ (๓) ร่างมาตรา ๑๘ (๓) ร่างมาตรา ๒๐ ร่างมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๒๒)

๒.๘ บทเฉพาะกาล

กำหนดให้บรรดามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้ประกาศขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไว้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชนูญตั้นใช้บังคับ เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ได้ขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๙ มาตรารักษาการ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๕)
